

Crufts 2014

Již podruhé jsem měla tu čest reprezentovat Českou republiku na jedné z nejprestižnějších výstav světa – Crufts, a to v soutěži junior handling, a opět bych se s vámi ráda podělila o své zážitky.

Ve čtvrtek 6.3.2014 jsme s mou nejlepší kamarádkou Jitkou Svobodovou, dobře známou z výstav, vzletly z Ruzyně a do anglického Birminghamu dorazily odpoledne. Ještě ten den jsem si od - už z loňska známého – organizátora Jamese Skinnera vyzvedla svůj uvítací balíček v podobě vstupenek, průvodců a katalogu a poté nás čekalo jen najít nádraží a dojet do nedalekého hotelu. V pátek už jsme se dopravily na výstaviště brzy ráno, kvůli sjednaným handlingům, které naštěstí byly brzy za námi a my se tak mohly vlakem vydat do centra města, které nás okouzlo. Po pár hodinách jsme jely zpět do NEC na sraz všech reprezentantů a následné setkání s komentátorem, který si zapsal různé detaily do listu každého z nás a jen tak mimochodem zmínil, jakého psa předvádíme. Já jsem žila v tom, že mám německého ohaře, ale ukázala se má chyba – poslala jsem špatný formulář a překvapením pro mě bylo, že budu muset spolupracovat s biglem.

Volné hodiny jsme s Jitkou strávily v Areně u hlavního kruhu, kde byl vždy bohatý program (agility, dog dancing..) a později jsme se odebraly na další sraz. Čekalo mě cvičné Finále (předvádění bez psů, což bylo stejně vtipné jako loni) a hned potom Gala večere, oblíbená i nenáviděná část Crufts. Je to krásná událost se zajímavými lidmi a dobrým jídlem, ale můj stud při mluvení před lidmi (do mikrofonu) mi nedovolil si příliš užít ani ten delikátní cheesecake. Bohudík se letos zúčastnil rekordní počet reprezentantů - 46, a tak byla naše představení o dost kratší než minulý rok, i přesto jsem se ale zvládla zakoktat. Následovala výměna dárků, kterou jsme nestihly do konce, protože jsme musely utíkat na poslední vlak.

Sobotní ráno už se dostavila značná nervozita, jaký bude můj očekávaný (spíše neočekávaný) bigl. S malým zpožděním dorazila usměvavá Niky na vodítku s bicolorem Cheaperem, který by nejradši svou paničku neopustil. Přišel čas a my se museli odebrat do přípravného kruhu. Za chvíli už jsme nabíhali do Areny. Cheaper sice nebyl příliš nadšený, že se musí vystavovat, ale než jsme šli na řadu, vše bylo v pořádku. Bohužel pak přišla smůla, která mě provázela celý výlet, a individuální posouzení rozhodně nebylo jedno z mých nejlepších. Po zdlouhavé hodině jsme se vrátili zpět do přípravného kruhu, kde jsme si vyměnili psy. Dostala jsem od Kanadana Coltona skvělého psa anglického pointera, se kterým jsem si krátké posuzování velmi užila.

Večerní Finále už pro mě byla jen formalita, ale i tak jsem z něho byla nadšená. Komentátor vyhlásil země postupující do užšího výběru, kam jsem se bohužel (ale oprávněně) nedostala a následně pan rozhodčí Tamas Jakkel umístil 3 nejlepší. Vyhrál Colton O'Shea z Kanady, který byl nejlepší i v mých očích. S celým posuzováním jsem byla moc spokojená, probíhalo klidně, férově a na úrovni.

Na závěr bych chtěla říct, že i přes všechnu smůlu jsem si Birmingham užila, hlavně díky Jitce, která mě dokázala podpořit ve všem a jsem jí za to vděčná. Děkuju také ČMKU za zařízení mé druhé a poslední reprezentace.

Pavína Píchová